

af 1919 fuldt ud har virket i det sidste Aar, men ikke i det første. Med Hensyn til mit lyse Syn paa Erhvervenes Stilling har jeg kun udtalt det, at de arbejdsløses Tal stadig gaar ned fra Uge til Uge, og det forekommer mig dog at være noget Bevis for, at Erhvervenes Situation betydelig har bedret sig. Jeg har nævnt, at de arbejdsløses Tal nu er 13 000—14 000 mindre end sidste Aar ved denne Tid, og jeg mener dog, at det er et Lyspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Hauge mente, at jeg ikke havde bedømt Socialdemokratiets Arbejde rigtigt, jeg skulde have sagt noget i Retning af, at de ikke vilde Spar-sommelighed paa noget som helst Omraade. Det har jeg ikke sagt. Jeg ved godt, at det ærede Medlem og andre Socialdemokrater ikke mindst i Finansudvalget har været med i de Sparebestræbelser, der har været fremme i den forløbne Vinter indenfor dette Udvalg; men jeg har sagt, og det tror jeg er rigtigt, at hvis vi havde haft en socialdemokratisk Regering, tror jeg ikke, at den havde haft hverken Mod eller Kraft til at gennemføre disse Sparebestræbelser. Det ærede Medlem dvælede særlig længe ved Udgiften paa Udenrigsministeriets Budget. Og jeg kan tænke mig, det er noget, vi vil møde i Diskussionen, idet man vil paavise den stærke Stigning, der har været netop paa dette Budget. Men jeg vil i denne Forbindelse gerne have Lov til at nævne, naar der her tales om Sparebestræbelser, en enkelt Ting. Da vi i sin Tid behandlede Konjunkturtillæget, vilde de ærede Medlemmer ikke spare det Beløb, der blev gennemført, en 15—16 Millioner, men kun ca. 9, altsaa en 6—7 Millioner mindre eller næsten alt, hvad Udenrigsministeriet koster. Der kunde for øvrigt være adskilligt andet at anføre her, men den højtærede Udenrigsminister er gaaet ret grundigt ind paa sit Budget og har gjort opmærksom paa Grunden til den stærke Stigning i de senere Aar.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser skal jeg anerkende, at de Udtalelser, han fremsatte angaaende Regeringen, angik ikke blot dens Bestræbelser, men ogsaa hvad den havde opnaaet i de to Aar. Det ærede Medlem har undertiden, synes jeg, ikke altid været saa blid, naar han omtalte disse Forhold, men det forekommer mig, at han nu anerkendte, at der var udrettet ikke saa lidt i de to Aar, vi har haft den nuværende Regering. Men det ærede Medlem gik saa over til nogle almindelige Betragtninger over hele den politiske Situation, og hvad der mulig nu skal

ske i den nærmeste Fremtid. Jeg kan i den Henseende fuldt ud slutte mig til de Betragtninger, som blev fremsat af den højtærede Statsminister, at vi fuldt ud erkender, at Venstre alene ikke kan gennemføre Love i den danske Rigsdag, og at vi ogsaa fuldt ud kan anerkende, at man fra det konservative Folkepartis Side i disse Aar har vist, at man virkelig forstod, at den nuværende Regering fremsatte saadanne Forslag, som man ikke alene kunde forhandle om, men ogsaa i det store og hele kunde acceptere. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem dvælede særlig længe ved, at der paa en eller anden Maade, saaledes forstod jeg, skulde indgaas et Ægteskab eller i alt Fald en Forlovelse, og det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal, hvilke Veje man vilde gaa i Fremtiden, om man vilde gaa den ensomme Vej, eller hvad man ellers vilde. Dertil vil jeg sige, at vi fra vor Side hverken vil indgaa Forlovelse eller Ægteskab. Vi vil være os selv. Vi er ikke os selv nok, men vi vil være os selv. Vi har vort eget Fysiognomi, vore egne Ideer og Principper, som vi vil arbejde efter, og derfor ønsker vi ikke at indgaa Ægteskab, hverken til den ene eller til den anden Side. Man ser jo i det hele taget, at naar saadant sker uoverlagt, saa kommer det let til Mesalliance, til Brud og Skilsmisse, derfor skal man vogte sig for, hvad man i den Henseende gaar med til. Men vi anerkender fuldt ud, at man fra konservativ Side har taget forstaaende paa store og vigtige Lovforslag, som vi har haft til Behandling i de sidste to Aar, og vi haaber, at det ogsaa maa ske i de Aar, vi gaar i Møde.

Overfor Udtalelsen om Hjælp til Industrien er det naturligvis overflødigt at nævne, hvad vi har været med til i Henseende til Laan til Industrien, til Eksportkredit og nu i den allersidste Tid med Hensyn til den bornholmske Stenindustri. Alt dette tilsammenlagt forekommer mig at være et tilstrækkeligt Bevis for, at vi, naar vi faar undersøgt de enkelte Forhold, aldeles ikke er uvillige til at hjælpe Industrier, der i Øjeblikket er vanskeligt stillede.

Hvad det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser angaar, kunde der naturligvis være ikke saa ganske lidt at fremdrage her. Det var, forekommer det mig, under Melodien: Her kommer vi Soldater, det ærede Medlem talte her i Eftermiddagsmødet. Der var saa mange ubevislige og hasarderede Paastande. Men jeg synes alligevel ikke, at det er Umagen værd at beskæftige sig ret meget med det ærede Medlem. Det betyder jo ikke saa forfærdelig meget, hvad han udtaler her, og jeg havde egentlig nær-